

vistnok optages i Udcastet og de egenlige Principsspørgsmaal afgjøres af den lovgivende Magt.

Et saadant er det, om Ordens- og Opdagelsespolitiet, Om sorgen for Borgernes Ro og Sikkerhed og Eftersporingen af begaaede Forbrydelser, som hidtil bør vedblive at være forenet, ikke blot hos Politidirektøren som den øverste Leder af alle Politiforretninger, men ogsaa hos den Embedsmand, der nærmest under ham skal styre Politiets daglige Hovedvirksomhed. Dette er ifølge det Lovudkastet bilagte Regulativ og de ligeledes bilagte Instruxer Meningen; men Udvalget kan ikke være enig heri. For det Første ville de til Ordenspolitiet henhørende Forretninger fuldelig optage den første Inspektørs hele Tid og Kraft. Følgen af, at Opdagelsespolitiet og det dermed sammenhørende Tilfyn med mistænkelige Personer ogsaa overdrages ham, vil altsaa let blive, at denne uundværlige og vigtige Green af Polititjenesten enten forsømmes, eller — som Tilfældet turde være nu — glider fra Politiets Haand over i de Dommeres, der vekkede Kriminellankene. Men hverken er det i og for sig ønskeligt, at Dommere udøve Politiumdighed; heller ikke kan det skee, uden at Genhed og Sammenhæng i denne Virksomhed gaar tabt. For det Andet vil Udvalget af den første Politinspektør vanskeliggjøre, hvis dette dobbelte Hverv skal overdrages ham, idet ingenlunde altid Den, der kan være fortrinlig stillet til at styre Ordens-tjenesten, tillige vil besidde de Egenskaber, som maa ønskes hos Opdagelsespolitiets Leder. Endelig vil den gjensidige Tillid og Velvillie mellem Befolkningen og Ordenspolitiet, som ikke blot i og for sig er høist ønskelig, men absolut nødvendig, hvis dettes, i Forhold til Stadens Udstrækning, ingenlunde talrige Personale skal kunne gjøre Tyldest; her let forstyrres, naar Ordenspolitiets Personale isfæng anvendes ogsaa til at efterspore Forbrydelser, hvilket ikke vil kunne undgaaes, saafremt een og samme Embedsmand skal bestyre begge Slags Virksomhed. Vel er det nu i Instruxerne forudsat, at den første Inspektør skal kunne overdrage nogle af sine Forretninger, deriblandt Opdagelsespolitiet, til den anden Inspektør, hvis Hovedopgave skal være at føre Tilfyn med de

løssaglige Fruentimmer; men Udvalget finder det hverken heldigt, at disse to Embedsmænd ere stillede ulige i Mhindighed, eller hensigtsmæssigt at forene Opdagelsespolitiet med den anden Inspektørs endnu mere heterogene Forretninger. Udvalget troer derimod, at Opdagelsespolitiet her, ligesom i England, hvorfra det hele System er laant, bør stilles hen som en selvstændig Green af Polititjenesten og betroes en egen Embedsmand med et eget dertil særlig udvalgt, underordnet Personale, der efter vore Forhold heldigvis kun behøver at være lidet.

Den eneste væsentlige Indvending, som synes Udvalget at kunne gjøres mod dets bestemte Formening, at Opdagelsespolitiet bør stilles fra Ordenspolitiet og en tredje Inspektør ansættes, er den, at ingen Lønning for en saadan er paaregnet i de hidtil førte Forhandlinger mellem Regjeringen og Kommunalbestyrelsen, og at det kan synes betænkeligt at paalægge Kammeret en yderligere Forøgelse af de store Udgifter, Reformen kræver. Denne Betragtning har ledet Udvalget til at undersøge, om der ikke i Organisationsplanen skulde findes Poster, som ere mindre nødvendige end en tredje Inspektør. En saadan har Udvalget troet at støde paa strax i Lovudkastets første Paragraf, som bestemmer, at der foruden en Politidirektør skal være en Vicepolitidirektør. Om denne Embedsmand behøves, har længe været anset for tvivlsomt. I den af en kongelig Kommission i 1857 afgivne Betænkning om nye Gagebestemmelser for Kongerigets Embedsmænd er det forudsat, at Vicepolitidirektørembedet vilde kunne undværes, naar et eget Politikontor oprettedes, hvilket ifølge Udcastets § 2 vil skee ved nærværende Lov, og i Lønningsloven for Kongerigets Embedsmænd udenfor Ministerierne af 19de Februar 1861 er Embedet derfor udeladt. Udvalget maa ganske tiltræde den Mening, Lovgivningsmagten saaledes tidligere har vedkjendt sig. Det er uheldigt og i Strid med den nye Ordning, som Udvalget opfatter den, paa dens næstøverste Trin at henstille en Embedsmand, hvis Virksomhed kun skal afhænge af Politidirektørens Godtbefindende. Vicepolitidirektøren synes paa den ene Side let at kunne komme til at hændøse sin Tid med underordnede Sys-